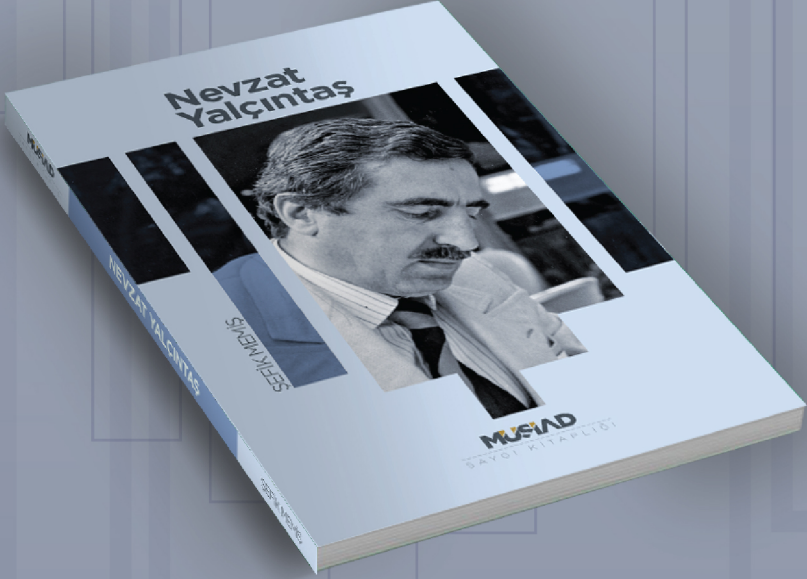

MÜSİAD

30
yıl

SAYGI KİTAPLIĞI SERİSİ

MÜSİAD olarak, ülkemizin yetiştirdiği kıymetli iş insanı, akademisyen ve düşünürlerin ülkemizin entelektüel ve ekonomik seyrine yön verdikleri yaşam öykülerini ölümsüzleştirmek amacıyla MÜSİAD Saygı Kitaplığı projesini hayata geçirdik.

Editörlüğünü **Dr. Şefik Memiş**'in yaptığı MÜSİAD Saygı Kitaplığı'nın ilk serisinde; miras bıraktığı eserler, azmi ve iradesiyle genç nesillere örnek olan, 21. ve 23. Dönem Milletvekilimiz, akademisyen ve yazar **Nevzat Yalçıntaş**'ın hayatını **Şefik Memiş** kaleme aldı.

ÖNSÖZ

MÜSİAD'ın saygı kitapları projesini duyduğum zaman aklıma ilk gelen üstat Cemil Meriç'in "Kıymet bilmeyen milletlerde kıymet yetişmez ve kıymet yetiştirmeyen milletlerin kıymeti olmaz" sözü oldu. Kurulduğundan bugüne sadece ekonomik alanda değil, toplumu ilgilendiren temel meselelerde de etkin bir rol oynayan MÜSİAD, bu projesiyle bir kez daha örnek bir kurum olduğunu gösterdi. Demokratik toplumlarda bireyler meydana getirdikleri kurumlar vasıtasıyla kendi yönetimlerinde etkin olurlar ve geleceklerini şekillendirirler. En etkili sivil toplum örgütlerinin başında gelen MÜSİAD da ürettiği birçok projeye yıllar boyu hem ekonomi yönetimine yol gösterici oldu hem de toplumsal gelişime katkı verdi. Saygı Kitapları projesi de milletimizin yetiştirdiği kıymetlerin kıymetini bilme, onları gelecek nesillere taşıma ve yeni kıymetlerin yetişmesini teşvik etme anlamında değerli bir girişimdir.

Bu serinin ikinci kitabına sunuş yazma teklifi editör tarafından bana iletildiğinde karmaşık duygulara kapıldım. Bir taraftan kitabın konusunun babam olması bana ağır bir sorumluluk yükliyordu -insanın vefat etmiş babası hakkında duygusallığa kapılmadan tarafsız bir yazı yazması çok zor- diğer taraftan da böylesi bir projede yer almayı çok arzu ediyordum. Yakın dostlarının da söylediği gibi Nevzat hocanın hayatı, mücadelesi, duruşu Türkiye Cumhuriyeti tarihinin bir özeti gibiydi. Kaybettiğimiz birçok başka değer gibi, hocanın kıymeti vefatından sonra daha çok anlaşıldı, boşalttığı yerin kolay kolay doldurulamayacağı görüldü.

Rahmetli babamın öne çıkan iki özelliği vardı. Bunlardan ilki şüphesiz onun nezaketi, engin hoşgörüsü ve karşısındaki insana her daim verdiği değerdi. Rahmetli dedemin -babamın babası- mütevazı Ankara evinin duvarına asılı levhadaki söz, “Kırma kalbin kimsenin, nazargahı ilahidir – kimsenin kalbini kırma, Allah cc'nin baktığı yerdir”, onun hayattaki en büyük düsturuydu. Yıllar evvel, ben daha öğrenciyken, bir ramazan akşamı babamla beraber eve döndüğümüzde evin boya badanasını yapan genç ustalarla asansörün başında karşılaştık. Babam bu gençlerin evin badanasını yapan ustalar olduğunu anlayınca hayatında ilk defa karşılaştığı bu insanları ellerinden yakalayarak iftar soframıza oturmaları için ısrar etti. “İftara az kaldı, nerede karnınızı doyuracaksınız, buyurun sofraya hazır” diye. Bu ve benzer anılarım bana her insanın çok değerli olduğunu ve her zaman ona göre muamele görmesi gerektiğini hatırlatır.

Nevzat hocanın diğer öne çıkan bir özelliği ise doğru bildiğini, karşısındaki kim olursa olsun, nezaket ölçüleri çerçevesinde ama hiç eğip bükmeden söylemesiydi. Muhatapları onun bilgisine, tecrübesine ve halis niyetine güvendiklerinden kendisini dinlerler ve çoğu zaman da tavsiyelerine uyarlardı. Milletvekilliği yaptığı dönemlerde birçok konuda bu özelliği ile parlamentoda etkili olmuş, savunduğu fikirler hem mensubu olduğu partinin hem de muhalefet partisinin mensuplarıncaya kabul görüp desteklenmişti. Aynı özellik uluslararası ortamlarda da, Suudi Arabistan’da idama mahkum edilen Türk işçilerin kurtarılması veya AGİT (Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı) yardımcı başkanlığı esnasında Türkiye’nin menfaatlerinin savunulması gibi, çok işe yaradığı ve Türkiye’nin arzu ettiği sonuçların alınmasını kolaylaştırmıştı.

Hoca 1930’ların Ankara’sında doğmuş, muhafazakâr bir aile ortamında yetiştikten sonra yurt dışında doktora yapmıştı. Sonrasında Türkiye’nin demokratikleşme mücadelesi verdiği yıllarda akademisyenlik ve devlet memurluğu yaptığından Türkiye’nin geçirdiği değişimi bizzat deneyimlemiş ve bu dönüşümün aktif bir parçası olmuştu. Bu sebeple kendi doğrularını bizzat yaşayarak anlatmak ve düşlediği kalkınmış, müreffeh, sosyal, adil ve köklerinden kopmamış bir Türkiye’nin oluşumuna katkıda bulunmak hayattaki temel amacı olmuştu. Rahmetli cesur bir insandı. Türkiye’nin birlik ve bütünlüğüne çok önem verirdi. Bir keresinde

kendisine “Türkiye’nin en büyük sorunu nedir?” diye sorduğumda hiç duraksamadan “sosyal barışın olmaması” demişti. Sosyal barış eksikliğinin insanları böldüğünü, ayrı düşüncedeki vatandaşların birbirlerini neredeyse düşman gibi gördüğünü ve ulusun tüm enerjisini kendi içerisindeki mücadelelerle harcadığından Türkiye’nin ileriye gidemediğini düşünürdü.

Özellikle son yıllardaki bölünmüşlükler kendisini çok üzüyordu. Fazilet Partisi ile AK Partide milletvekilliği yaptıktan sonra aktif siyasi yaşamına son vermişti ama zaman zaman medyaya siyasi içerikli beyanatlar vermekten de geri durmuyordu. Bu beyanatların bazılarında da mevcut hükümetin bazı icraatlarını, yani kendi partisi olan AK Partinin yaptıklarını, eleştirdiği de oluyordu. Fakat ülkemizde eleştiri kültürü tam oluşmadığından hocanın bu söylemleri “hoca muhalefet yapıyor” veya “hoca muhalefetin ağzıyla konuşuyor” şeklinde yorumlanıyordu. Hatta birkaç defa benimle samimi olan bazı siyasetçi arkadaşlarım bana “Murat babanla konuş böyle açıktan muhalefet yapmasın, yanlış anlaşılıyor. Eğer bir diyeceği varsa gelsin bize söylesin, yanlış neyse düzeltiriz” dediler. Bunları babama aktardığımda rahmetli çok üzüldü. “Ben bunları söylemekle kendilerine en büyük iyiliği yapıyorum, bir yanlış yapıldığında kimse sesini çıkarmazsa yöneticiler hatalarını nasıl görecekler?” dedi. Ona göre eğer herkes susarsa yöneticiler her yaptıklarının doğru olduğunu sanırlar, hataları büyür ve fark etmeden, istemeden ülkeye zarar verirlerdi. Sonra şunları ekledi: “Hem ben konuşmazsam kim konuşacak? Gençler geleceklelerinden çekindiklerinden açıkça ortaya çıkamazlar. Ben ise artık bu dünyadaki vazifemin sonuna geliyorum. Gördüğüm yanlışları açıkça söylemeliyim ki görev başındaki arkadaşlarımız hataya düşmesinler”.

Dediği gibi de oldu. Rahmetli bu dünyadaki vazifesini tamamladıktan sonra samimiyetle yapıcı eleştiri yapan çok az kimse kaldı. Her kesimdeki insanlar kendi yandaşlarının her yaptıklarını övmeye, karşı görüştekilerin her yaptıklarını da eleştirmeye devam ettiler. Kim yaparsa yapsın doğruya doğru, yanlışla yanlış diyen kimselerin sesleri bu hengamede daha da az çıkar oldu. Rahmetli hoca bu dürüst ve cesur seslerden biriydi ve bu yüzden de Türkiye için kıymetliydi.

Kendisini baba olarak da, bu ülkenin yetiştirdiği bir kıymet olarak da çok özlüyorum. Hayatını ailesine, ülkesine ve değerlerine adanmış bir insandı. En son nefesine kadar çalışmaya devam etti. Hayat hikayesinin özellikle gençlere ilham verip örnek olacağına inanıyorum. Allah (cc) herkesin ölmüşlerine rahmet eylesin, hatalarını bağışlasın ve onlara sonsuz rahmeti ile muamele etsin.

Saygılarımla

Dr. Murat YALÇINTAŞ